

3

Albéniz

Iberia Volume 1 book 1 & 2
Yoram Ish-Hurwitz

Isaac Albéniz (1860 - 1909)

Iberia, T. 105*

book 1

Évocation [Prélude**]	5:33
El Puerto [Cadix**]	4:00
Fête-Dieu à Séville	8:16

book 2

Rondeña	7:43
Almería	9:27
Triana	5:03

* Torres, J.: Catálogo Sistemático Descriptivo de las Obras Musicales de Isaac Albéniz (*Madrid, Instituto de Bibliografía Musical, 2001*)

** Original title

Yoram Ish-Hurwitz, piano

Fantasy and Reality

Albéniz was a man of contrasts: self-disciplinary and reckless, miserly and extravagant, cerebral and sentimental. In Iberia he attempted to capture the natural flow of ideas in a rational pattern. It is as though the romanticist and classicist in him engaged in a never-ending struggle.

What most stirs the imagination in this respect is that Albéniz seems to have continually intertwined fantasy with reality. His life was surrounded by fantastic tales, put into circulation in no small part by the composer himself. As a 10-year-old boy, for example, he supposedly had run away and crossed the Atlantic as a stowaway on a ship to South America, where he had great success as a piano virtuoso. Furthermore, he always maintained that he had been a student of Franz Liszt.

His biographers, too, were not always able to separate fact from fiction. The role that the wealthy Englishman Francis Money-Coutts played in Albéniz's life is often criticized. In return for financial security, the composer, like a latter-day Faust, is said to have sold his artistic soul to his benefactor. Those who take the trouble to look deeper into this relationship, however, come to entirely different conclusions; namely, that the two shared a close friendship. When Albéniz,

disillusioned after the debacle surrounding his planned opera trilogy, devoted the last years of his life to his magnum opus *Iberia*, Money-Coutts selflessly made that possible.

In just over two years, a gravely ill Albéniz wrote the *12 nouvelles 'impressions'*, as he called them, alternating between Paris and Nice. In these pieces he seems to have produced an accurate sketch of Spain around the turn of the century. Or was it the nostalgia-driven fantasy of a romantic who yearned for his fatherland, considering the fact that apparently even the authentic-sounding flamenco melodies were made up by the composer? Because of the flamenco elements and the titles of the pieces, Andalusia is often called the source of inspiration for the cycle. The emerging Impressionism of Paris, too, seems to have left its mark on the style, not to mention the Lisztian virtuosity. But the real quality of *Iberia* lies in the originality with which Albéniz was able to blend these elements and the remarkable power of imagination he demonstrated in the process. These are what set it among the most beautiful pieces of music Spain has ever produced.

Yoram Ish-Hurwitz

Translation: John Lydon/Muse Translations

Fantasia y realidad

Albéniz era un hombre de contrastes: disciplinado y temerario, avaro y derrochador, cerebral y sentimental. También en Iberia intenta encauzar la corriente natural de ideas en un patrón racional. Es como si lo romántico y lo clásico que hay en su interior mantuvieran una intensa e interminable batalla. El ejemplo que probablemente mejor lo ilustra es la continua confluencia entre fantasía y realidad que encontramos en Albéniz. La vida del compositor está rodeada de historias fantásticas, algunas incluso ideadas por él mismo. Así habría escapado de su casa a la temprana edad de diez años y huido como polizón en un barco que cruzaba el Océano Atlántico, llegando a América Latina donde recabaría grandes éxitos como virtuoso del piano. También insistía persistentemente haber sido alumno de Franz Liszt.

Incluso en sus biografías no siempre se han podido distinguir los hechos de las leyendas. El papel que el adinerado británico, Money-Coutts, desempeñó en la vida de Albéniz ha sido a menudo criticado. A cambio de una seguridad económica, el artista se habría visto obligado a vender su alma artística, al estilo Fausto, a su benefactor. Aquel que se tome la molestia de profundizar en este tema verá que la realidad es bien distinta, el caso es que les unía una gran amistad. Cuando Albéniz, desilusionado a causa de

una malograda trilogía operística, dedica sus últimos años de vida a escribir su obra magna, Iberia, es precisamente Coutts él que, desinteresadamente, le brinda la oportunidad de hacerlo.

Durante poco más de dos años, Albéniz, gravemente enfermo, escribe alternativamente entre París y Niza las *12 nouvelles 'impressions'*, como él las llamara. Con estas piezas parece esbozar una imagen verídica de la España de fin de siglo. ¿O es más bien, una imagen fantástica determinada por la nostalgia de un romántico que añora su patria, cuando incluso las melodías con auténtico sonido flamenco de su obra resultan ser inventadas por él mismo? Es a causa del flamenco y de los nombres de las obras por lo que Andalucía es considerada la fuente de inspiración del ciclo. También parece dejar huella en su estilo compositivo el naciente impresionismo en París, por no mencionar el virtuosismo de Liszt. Aun así, la originalidad inimitable con la que Albéniz enlaza estos elementos junto con la increíble capacidad imaginativa que le caracteriza, son las que en realidad determinan la verdadera calidad de Iberia. Ellas son las que la hacen formar parte de la música más hermosa que jamás haya producido España.

Yoram Ish-Hurwitz

Traducción: Isabel Riera Lavilla

Fantasia en werkelijkheid

Albéniz was een man van tegenstellingen: zelfdisciplinair en roekeloos, gierig en verkwistend, cerebraal en sentimenteel. Ook in Iberia probeerde hij de natuurlijke stroom aan ideeën te vangen in een rationeel stramen. Het is alsof de romanticus en de classicus in hem onophoudelijk een innerlijke strijd voerden.

De meest tot de verbeelding sprekende exponent hiervan is wellicht fantasia en werkelijkheid die bij Albéniz steeds met elkaar vervlochten leken te zijn. Het leven van de componist werd omgeven door fantastische verhalen, die niet in de laatste plaats door hemzelf ter wereld waren gebracht. Zo zou hij als tienjarig jongetje zijn weggelopen van huis en als verstekeling op een schip de Atlantische Oceaan zijn overgevaren naar Zuid-Amerika, alwaar hij als pianovirtuoos grote successen boekte. Daarnaast heeft hij altijd volgehouden een leerling te zijn geweest van Franz Liszt.

Ook zijn biografen wisten feit en fictie niet altijd van elkaar te scheiden. De rol die de rijke Engelsman Francis Money-Coutts speelde in het leven van Albéniz is vaak bekritiseerd. In ruil voor financiële zekerheid zou de componist als een Faust-figuur zijn artistieke ziel hebben moeten verkopen aan zijn weldoener. Wie echter de moeite neemt hun verhouding beter te bestuderen, ziet een heel andere werkelijkheid, name-

lijk die van een hechte vriendschap. Toen Albéniz, gedesillusioneerd na het debacle rond een voorgenomen operatrilogie, zijn laatste levensjaren wijdde aan het schrijven van zijn magnum opus Iberia, was het Coutts die hem daartoe belangeloos in de gelegenheid stelde.

In iets meer dan twee jaar tijd schreef de ernstig zieke Albéniz de *12 nouvelles 'impressions'*, zoals hij ze noemde, afwisselend in Parijs en Nice. Met de stukken leek hij een waarheidsgetrouw beeld te schetsen van Spanje rond de eeuwwisseling. Of was het een door nostalgie bepaalde fantasia van een romanticus met heimwee naar zijn vaderland, als zelfs de authenticiteit klinkende flamencomelodieën door de componist bleken te zijn verzonnen? Het is vanwege de flamenco en de benaming van de stukken dat Andalusië vaak wordt genoemd als inspiratiebron van de cyclus. Ook het opkomende impressionisme in Parijs lijkt een stempel op zijn componeerstijl te hebben gedrukt, om maar te zwijgen van de Lisztiaanse virtuositeit. Toch zijn het vooral de onnavolgbare originaliteit waarmee Albéniz deze elementen wist te verenigen en de ongelooflijke verbeeldingskracht die hij daarbij aan de dag legde die de werkelijke kwaliteit van Iberia bepalen. Zij maken dat het behoort tot de mooiste muziek die Spanje ooit heeft voortgebracht.

Yoram Ish-Hurwitz

SEVILLA

CÁDIZ

CÁDIZ GRAN TEATRO DE CÁDIZ

(SEVILLANAS)

PARQUE GENOVÉS: EL TEATRO ISAAC ALBENIZ (1860 - 1909)

12

GRAN

CÁDIZ A MO...

Recorded March 21-22, 2007 and October 28, 2008 (*Rondeña*)
in Galaxy Studios Mol, Belgium

Recorded and Mastered by Turtle Records/Edison Production Company BV

Producer/Balance Engineer & Editing: Bert van der Wolf

Instrument: Steinway & Sons D-274, Serial # 575.364

Piano technician: Michel Brandjes

13

Recording Equipment:

Sonodore Microphones & pre-amplifiers

Siltech PRO-S4 microphone cables & interlinks

dCS DXD/DSD Analogue to Digital converters

Surround Monitoring: Avalon Eidolon special-X & Avalon Indra monitors

Spectral Power amplifiers

© 2009 Turtle Records/Edison Production Company

© 2009 Yoram Ish-Hurwitz

www.turtlerecords.com

www.ish-hurwitz.nl

Photography and graphic design: Rob Becker | Beeldverhaal, Amsterdam

SEVILLA. Fachada principal del Alcázar.

LOS DIAS 13

DOS famosas

SEIS TOROS de Pablo

LA TABORNA

TR75529